

eller i det nederste Gulv og i et dertil indrettet og for uvedkommende stedse forvarlig aflaaet Rum, hvor de ikke ere udsatte for Sugtighed". Det er jo nemlig en Kendsgerning, at Dynamit virker stærkt nedester, og hvis den hængtes op i Hanebjælkerne, var den vistnok saa meget mere farlig, end den er nede ved Jorden. Men man har samtidig i det foreliggende Vædringsforslag indsat den Bestemmelse, at Opbevaring ikke maa finde Sted i Bygninger, der ere indrettede til Beboelse. Dermed har man troet saa vidt muligt at kunne sikre sig mod de Følger, som en uforsigtig Opbevaring kunde medføre, og man har troet det nødvendigt at indsætte disse Bestemmelser, som Regeringen selv har indsat i sit Lovforslag, som Landstinget ogsaa har vedtaget, og som man maa antage ere komne ind i Lovforslaget paa Foranledning af tilstrækkeligt sagkyndige. Man har ment, at det var nødvendigt at vedtage dem her, i Stedet for at give Ministeren den udstrakte Bemyndigelse, som Mindretallet vil give ham, thi derved vil man til en vis Grad komme til at gøre den almindelige Brug af Sprængstoffer umulig.

Under Nr. 24 har den høitærede Justitsminister stillet et Forslag om de Forsigtighedsregler, der skulle iagttages ved Skibe, hvis Ladning „for nogen Del“ bestaar af disse farlige Sprængstoffer, og det er tiltraadt af Udvalgets Flertal. Man har ikke fundet, at der er noget at bemærke dertil, andet end at det er meget nødvendigt. Men da det hedder i Begyndelsen af den Paragraf, Ministeren vil indsætte: „for saa vidt ikke de særlige for Havnene gældende Bestemmelser komme til Anvendelse“, saa vil jeg rette det Spørgsmaal til den høitærede Minister, om der f. Eks. for Frihavnen eksisterer særlige Bestemmelser, eller om Frihavnen i Henseende til disse Forsigtighedsregler vil komme til at fortære under denne Lov eller nærmere under Sudenrigsministeriet. Under Nr. 26 vil Flertallet have „ved større Forsendelser“ indstødt i § 9 i 4de Linie efter „Tilfælde“. Lovforslaget indeholder jo nemlig en Bestemmelse om, at Politiet kan ordinere Bagthold ved Forsendelser. Men naar det er lovlige Forsendelser og blot gælder nogle faa Hund eller fligt, er det dog alt for urimeligt. Derfor mener man, at der bør staa: „ved større Forsendelser“, saa vil der altid kunne tages et Skøn over Forsendelsens Størrelse. I Vædringsforslaget under Nr. 27 vil man finde foreslaaet, at Ordene i 5te Linie: „efter Politiets Bestemmelse“ udgaa. Dermed har man tilsigtet ikke at give Politiet afgjort Ret

til at bestemme Udgifterne, idet man har villet have en Udvej aaben til at indaakte en saadan Afgørelse til Politiets overordnede eller maaſte til Ministerens Kendselse. Naar begge Politibestemmelser udgaa, har man en Ret til, naar Politiet stiller ublu Fordringer, at indaakte denne Fordring til Justitsministeren. Vædringsforslaget under Nr. 28 har jeg omtalt. Jeg kommer saa til Nr. 29, Straffeparagraffen. Man har ikke hidtil ment, at det var nødvendigt at optage en Straffeparagraf i en Lov, som væsentlig kun har kontrolerende Betydning og indeholder kontrolerende Bestemmelser, men da der er rejst stærk Tvivl om, hvorvidt Straffeloven virkelig hjemler Straf for Forbrydelser, begaaede med Sprængstoffer, er hele Udvalget ogsaa gaaet ind paa at optage Straffeparagraffen, som den staaer i Lovforslaget, dog med en Tilføjelse, idet man har ment, at det ikke tilstrækkelig klart fremgaar af Paragraffens første Stykke, at det er forsaetlig Forbrydelse, der ifalder den store Straf, men mener, at det ogsaa kunde forstaaes saaledes, at man, naar Ulykken var aſtedkommet ved Uforsigtighed, lige fuldt kunde ifalde denne Straf. Det er altsaa kun en forklarende Bemærkning, som indskydes i første Linie, nemlig at der efter „nogen“ indskydes „forsaetlig“; det er, for at det ikke skal misforstaaes. Jeg tvivler ikke om, at det ligger i Paragraffen i Forvejen. Det er ubeløstende den forsaetlige Forbrydelse, der rammes med Straf, men enkelte af Udvalgets Medlemmer have sat Pris paa at faa denne Bestemmelse om „forsaetlig“ ind, og det er man saa blevet enig om. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænte mig og anbefale Flertallets Vædringsforslag til Vedtagelse.

Røttentved: Som det vil ses, har jeg til det fremsatte Lovforslag stillet 10 Vædringsforslag. Af disse ere de 8 sammenhørende og have alle Karakteren af Redaktionsændringer. Jeg tror, at hvis man kommer til det Resultat, at man vil foretrække den Affattelse, som Lovforslagets § 1 har faaet i Landstinget, ville mine Vædringsforslag kunne vedtages, idet der nemlig ikke har været rejst nogen Anke mod dem, medens de tidligere have været under Forhandling, og jeg tror, man med Rette maa sige, at de gaa i den rigtige Retning. Jeg skal imidlertid ikke nærmere dvæle ved disse 8 Redaktionsændringer, thi skulde man ville forkaste dem, skal det paa den anden Side ikke gøre mig nogen Hjertesorg. Jeg tror, at Loven vil faa en bedre Affattelse, hvis de blive vedtagne, men de have ingen som helst reel Betydning, de have fuldstændig